

bulletin

S O K O L   S A N   F R A N C I S C O

v o l . V .   n o . 2 .

s u m m e r   1 9 6 6

**NAVŠTIVTE PRVNÍ ČESKOU
HOSPŮDKU V SAN FRANCISCO**
2769 LOMBARD STR. JO 7-0361
CHUTNÁ JÍDLA • PIVO NA ČEPU

Props. **LOUIE VYVIJAL**
COLISEUM SUPER MEATS
Choice Meats Only
719 CLEMENT STREET
SAN FRANCISCO 18, CALIF.
SKyline 2-3877

SUNSHINE HEALTH SHOP
BE HEALTHY — BE HAPPY
Natural and Dietary Foods
Natural Vitamins — Minerals
Juicers Blenders Books
LUCY POKORNY
243 Broadway Millbrae, Calif.
OX 7-3774

**GOLDEN DUCK
42 CLUB**
36-42 California Street
Monday - Friday 11 a.m. - 8 p.m.
Milos Stika DO2-9361

artist materials
craft supplies • framing
MANASEK
of san francisco
2344 market street
MA 1-3321

TIRES - RECAPPING

J. J. TIRE CO.
TIRES RETREADING
REPAIRS
WHEEL ALIGNING
WHEEL BALANCING
955 Folsom St. San Francisco, Calif.
Phone: SU 1-7255 - SU 1-6476

F. & G. PORK STORE, INC.
Manufacturers of
HIGH GRADE SAUSAGES
AND CORNED MEATS
2770 Mission Street, San Francisco
Mission 7-4003

**VERA'S
HAIR STYLISTS**
PERMANENTS — HAIR COLORING
STYLE CUTTING
Open Thursday Evening
1976 Ocean Ave. San Francisco, Calif.
Phone JUniper 5-1095

CHARLES J. SLAJER
Representing
FRANCES RUSSELL
REALTOR
Income Properties - Residential - Commercial
Industrial - Multiple Listing
2545 Van Ness Avenue, San Francisco 9
GRaystone 4-4232

FELIX A. LENHART
Realtor
and
Business Opportunity Broker
533-1404 843-4942
4142 Mac Arthur Blvd.
Oakland, 9, California

EDITORIAL

Today's issue departs from the established format - if one can speak of established format after only 5 numbers - in that much of the contents pertain to Czechoslovakia. Our American friends will have to forgive us for that: but, as you know, most of us are of Czech origin, and for an emigrant the relationship between himself and the country where he has his roots, is of special importance. As always, we will print the articles which could possibly be of general interest, in English, although it is a hard task when it comes to such subjects as the Czech humor. Much of it is based on the language itself, and is therefore untranslatable.

We also depart from the usual format in publishing today's editorial in Czech. The reason for that is simple: it has been written specifically for our Czech readers, and deals with a subject, which is so-to-speak, private. We prefer to wash our dirty linen privately, so: will you, please, forgive us? We hope you will find some articles of interest later on. Have a pleasant summer!

JAK JSI SE MĚL V ČESKOSLOVENSKU?

Když takhle žiješ ode dne ke dni, ani si neuvědomíš, jak se poznášlu měníš. Přijedeš ale někam kde jsi nebyl skoro dvacet let, a ta změna tě praští do oka. Je to divný pocit. Jako když se díváš do výkladního okna: vidíš, co je za výkladem, ale zároveň též svoji reflexi ve skle. Jedeš se podívat co je nového v tvé staré vlasti, a při tom dostaneš perspektivu na tvůj život v té nové.

První věc kterou si uvědomíš je, jak silně prostředí ovlivňuje tu lidskou povahu .... nejen v chování a způsobu života, ale i v myšlení, postojích a názorech. Snad tomu tak nebývalo vždycky do takové míry, ale v dnešní době už je ta technika manipulace lidských myslí tak daleko, že téměř není uniknutí. Těch dvacet let je, nakonec, dlouhá doba. To už je ale jiná kapitola; i když si odmyslíš tu propagandu, tu politiku, tu basicickou filosofii na které je to všechno postaveno, pořád ještě zbývá jeden fakt: málokterý člověk dovede odloučit své myšlení od svých životních zkušeností .... Kravka, která se pase celý život na louce, má-li nějaký duševní život, myslí pravděpodobně na trávu a bylinky; žába v rybníku na vodu, kameny, mouchy a komáry. Kohout, který se hrabe celý život na hnojišti, má jen ten hnůj, a těch pár slepic kolem.

Než mě tohle grafické přirovnání přivede příliš daleko, vrátím se raději k tomu, co jsem chtěl říct hned na začátku: je smutné si to uvědomit, ale ti tví příbuzní, tví bývalí přátelé, ti hrdinové tvého mládí, ty dávné lásky, i ti nepřátelé, už prostě ne-existují...

Nejezdi do Československa za svými bývalými ideály, za tehdejšími přátelstvím, za starou harmonií a porozuměním. Najdeš tam tytéž lidi, v tom se ani moc nezměnilo, ale už jsou jiní. Nejenom to, ty sám jsi se také už změnil, snad více než oni.

"No, a co jinak", ptáš se; "jak si tam žijí?"

Tož to víš, život je těžký všude, a trochu těžší u nás, kteří nejsme, obdaření žádnými přírodními dary. Nemáme tam ani zlaté či diamantové doly, ani půdu která by dala třikrát za rok úrodu. Co ale zaráží je tohle: ať už chtějí či musejí žít pod jakýmkoliv režimem, čekal bys, že se aspoň mezi sebou na tom nějak domluví, aby si ten život udělali co nejpříjemnější jak je jen možno za daných okolností. Ono to ale vypadá, jako by se rozhodli udělat si tu cestu k socialistickému ráji tak nesnadnou, spletitou, nesmyslnou, a plnou překážek, jak to jen může vymyslet sto komisí, tisíc teoretiků, řada národohospodářských expertů, a nedohledné řady partajních poskoků.

V tomto úsilí měli mimořádný úspěch, pokud jsem mohl posoudit. Ovšem, měli tu počáteční výhodu, že to všechno basírovali na komunismu, což je jedna z nejdůkladněji nedomyšlených teorií které kdy lidská mysl vytvořila. Ale oni i na tom komunismu zlepšili, a sice tím, že jej zkrížili s tím tradičním, vyžralým a vybroušeným byrokratismem, který jsme žárlivě střezili už z dob Rakousko-Uherska.. Ten zmetek, který z tohoto manželství pošel, je fascinující, zvlášť když jej vidíš těmi českými brýlemi, které mají dvě sklíčka. Jedno je to růžové sklíčko sebechvály -- další národní vlastnost, která přečkala vítězný únor, a rozkvetla do nevidané krásy -- druhé je to sklíčko závisti, též vlastnost která není českému národu neznámá.. Někteří dávají přednost tomu prvnímu sklíčku, a pro ty je celý život jedním triumfem. Taková továrnička tam někde v Dolních Podlůbách po delším pokoušení vyrobí kus mejdla. Pro kohokoliv jiného

po celém světě, to je všechno co to je: prachobyčejné mejdlo. Podívej se ale na ně tím růžovým sklíčkem, a najednou už to není jen mejdlo, ale vítězství socialismu nad temnými silami reakcionářského kapitalismu, důkaz, že vítězná a politicky uvědomělá dělnická třída kráčí mílovými kroky za vítězstvím, důkaz že ta česká ruka, český mozek a pracovitost nemají sobě rovna v celém světě a takdále. Co se týče toho druhého sklíčka, já ti dám quotaci z projevu jednoho družstevníka v pražském rozhlase, který v nevídaném návalu jasnovidosti řekl: "My se tak dlouho budem bát, aby nám někdo trochu nezbohatl, až přestanem vnímat, jak všichni chudnem".

No, a co ten prostý člověk, jak ten se na to všechno dívá?

Vzpomínáš si na to slavné staročeské sousoší Laokoona, kde ten starodávňý král a jeho synové jsou obklopení hady, kteří se je snaží udusit a rozdrtit? Heroické dílo. Víš, že ti hadi eventuelně nad nimi zvítězí, ale na druhé straně se musíš obdivovat tomu zápasu, a být inspirován tím nadlidským úsilím nedat se, zprostit se této drtivé převahy, nebo aspoň zemřít při tom pokusu. Rád bych ti řekl, že tak mi připadá ten prostý český člověk, ale nebyl bych zcela upřímný, kdybych to udělal. Tak jak se mi to jevílo, kdybych chtěl vytvořit podobné sousoší, symbolizující českého člověka, nechal bych tam ty hady, ale místo těch tragických a heroických postav, vytesal bych tam takovou přitloustlou postavu, něco jako Švejk v mládí jak tam sedí nad pultem u hospodského stolu, a nadává jací jsou to volové tam u vlády, kteří dávají pracujícímu lidu hadí maso, místo pořádného kusu vepřového. Takhle jsem to viděl, a řeknu ti: nikdy jsem si nepřál více, abych se mýlil. Možná, že to vidím zaujatě, a možná, že jsem nepotkal ty pravé lidi. Jedna věc je ale jistá: v případě, že tam jdeš hledat volnost myšlení, iniciativy a akce, to vzrušující citění sebevědomí, víry ve své vlastní schopnosti, svou tvůrčí či organizační sílu, tak si ušetři cestovné, nebo si vezmi s sebou mikroskop.

Ovšem, je to lehké zde sedět a kritisovat. Najednou ti může přijít na mysl taková maličká a nesmělá otázka: jak bychom se asi my, Čechoameričané zde v San Franciscu, jevíli návštěvníkům tam odtud, obzvláště kdyby měl být tak kritický jako my jsme připraveni být???? Dokážeme my se podívat na sebe bez těch růžových brýlíček? Co je to konkrétně, na co my zde, uprostřed blahobytu který nám celický svět závidí, s více volným časem než kterákoliv jiná národnost na světě, ve svobodě a volnosti o jaké se jim tam doma nemůže ani snít, obklopeni tím nejlepším co může dnešní technologie a kultura nabídnout, co je to tedy na co můžeme být jako národní skupina hrdi? Kde je ten náš elán, naše tvůrčí síla, naše kultura, kde je naše obětavost, nezištnost a dedikace?

Tak tady máš ten paradox, kterému se nemůžeš vyhnout. Ti lidé tam doma sní o životě, jaký vedem my zde na západě, a dali by za to neví co, aby jej mohli mít také. Mnozí ztratili životy, majetky a svobodu při pokusech o útek. A tady sedíme my, kterým se to povedlo, a necháváme si umístit pod rukama tytéž tradice a instituce, za které jsme v minulosti bojovali, a za které mnohý dobrý vlastenec, ztratil svůj život, jak za války, tak po ní. My jsme se také změnili, a ne tak docela k dobrému. Život by měl být trochu více než starost o tu svoji kapsu či žaludek; musí se v něm jednat o víc než o to, jak jej přečkat co nejpohodlněji. Svoboda má význam jenom v tom případě, když znamená víc než tu "svobodu" vykašlat se na všechno a starat se jen o sebe. Jen se podívej na náš Sokol: líbí se ti všechno na tom, co vidíš?

Tak na konec, jestli se člověku zdá, že ti lidé doma nějakým způsobem zklamali, a nejsou takoví jak si na ně vzpomínáme, nebo jak jsme si přáli a doufali, není to pravda, že my jsme je také zklamali, a snad daleko více? Oni, na konec, mají omluvu; jakou máme my? Jedeš se podívat do Československa, a najdeš zemi, kdysi hrdou, a vitální, v popředí pokroku, ve státě morální a hospodářské stagnace. Je to lehké být kritickým, a porovnávat tamější poměry s americkými. Cím ale my k té Americké scéně přispíváme jako národnostní skupina? Naší vitalitou, soudružností, zájmem?

Tak se ptáš, a trochu zesmutníš, a možná i začneš mít podezření, že nám ty naše hodiny pomalu docházejí, zatím co my se domlouváme, kdo by je měl znovu natáhnout. Pokud ovšem se vůbec dostaneme na tak triviální debatu. Většinou se omezuje jen na ty skutečně důležité věci, jako stěžování si na vyšší vatupné při tanečních zábavách, na cenu piva a na to, že jsme nedostali koupit tolik jitrnic co jsme chtěli.

Kdo by si troufal udělat naše sousoší, a co by asi představovalo?

Všechny tyto výrazy jsou stále jakž takž srozumitelné.. Kdo z vás by ale dokázal přeložit takové fráse jako --- "prvobytná pospolná společnost" --- nebo --- "souvstažná změna kmenového jmění"? Troufá si někdo ?

Pro zajímavost jsme vám vybrali několik citátů z tisku, vyhlášek, atd. Tohle ovšem není správná čeština, ale to jí neubírá nic na kouzlu. Vychutnejte ji důkladně:

Okresní soud v Lounech v plánu zasedání: „Plán však dodržte, ježto máme velké potíže se soudci, neboť mnohá se jich jednak nedostavuje bez omluvení předem, aby bylo možno zajistit souzení vůbec a ne- vznikly soudy takové náklady, že je soud musí hradit ve velmi značných výnosech, nebo se omluví poslední den, tj. v sobotu, kdy se velmi těžko zajistí soudce na pondělí.“

Z oběžníku podn. ředitelství Pražských cukrovarů: „Závody, které nečerpají sděli, zda by bylo v jejich závodech možno to- tytéž prováděti.“

Z oběžníku Domácích potřeb Praha vedoucím prodejen: „Neopomíňte proto vynechat každé příležitosti k přesvědčení se o zabezpečení prodejen...“

Z vyhlášky Dop. podniku hl. m. Prahy: „Předplatné časové jízdenky dotčených linek platí v úsecích, v nichž nejedí na linkách ostatních.“

Odb. vodního hosp. ONV Teplice: „Před úplnou likvidací Pa- velského rybníka provedou upřesnění Keramické závody n. p. Most požadavek na zrušení 1,5 roku před skutečným zru- šením.“

O obligátní CITAT NA NEDELI se dnes postaral ONV Praha-západ. odbor sociální: „Upravíme tímto naše oznámení ze dne 12. 8. 1945 a sepsání žádosti o důchod invalidní. Nebylo tak ještě vykonáno, očekali jsme žádali o okamžitě sepsání a nám ihned zaslati.“

MARGARET LORENZ

LO 6-9957

EXPERT OFFICE SERVICE

CORRESPONDENCE TRANSLATIONS THESES

1334-21 st Ave

San Francisco 94122

WHAT IS SOKOL ?

Since many of our members, particularly the young ones, have only a very vague idea of what "Sokol" actually is, we plan to bring them a series of articles dealing with the fundamentals of the movement: its history, ideology, physical fitness program, etc. Today's article is from the pen of br. Jan Kudera.

PART 3.

As mentioned in our previous article, Tyrš's philosophy was based on ancient history, mainly that of the Greeks. He admired the attained heights of their culture, arts, and their educational system. The Spartans believed in co-education. In their institutions under strict supervision, boys and girls were taught the arts of physical education. Competitions were held not only among the separate sexes, but on occasion, girls vied with the boys to attain the "sweet fruit" of victory. It is therefore unthinkable and improbable that Tyrš did not have in mind the physical education of women also, knowing very well that primarily the mother is the one most important in the rearing of a child. Thus having been influenced by the idea and education of Sokol, she will more than likely give the same ideas to her children.

When the men's Sokol organization was established in 1862, it was an exceptional event in those times. The idea of freedom, equality and brotherhood was something rare. When one thinks back on the way of life and public opinion it is understandable why women were not included in the organization. In those days young girls were brought up in parochial schools and led a very sheltered life. All the time they had to behave like ladies: be serene, demure, always dutiful, etc., etc. They were not supposed to have the power of decision, that was reserved for men only. At best, women were purely ornaments, that is among the wealthy; among the poor, one more pair of hands for hard work. Since it was unthinkable for women or young girls to skip for joy or even to laugh out loud, and less so for them to perform gymnastics, it was a hard task to convince them that movement and gymnastics play an important part in the development of a healthy body.

And yet, there were a few courageous women, who under the leadership of Clementine Hanuš followed the example of Sokol men and in 1869 established the first gymnastic association of women and girls in Prague. This was a separate unit, not connected with the men's Sokol. Although the men's units grew in numbers, the ladies' gymnastic association was for more than 20 years the only one. In the 1890ties women began to think seriously a part of the Sokol association. At first their situation was not quite clear, as there were many questions unanswered, such as whether they should: 1) have their own leadership, 2) have equal rights, 3) be a part of the men's unit without special privileges. It was not until 1898, that women were legally accepted in the Sokol organization. In 1901 they have for the first time performed at the Sokol "slet", and the following year training courses for women were established. On the Slet in 1907 women have shown "what they are made of" by staying

on their marks in the stadium even under heavy thundershowers, and only after a direct order from their leader left the field to seek shelter from the elements.

Yet, even this show of stamina was not enough to grant them equality, and in 1911 this question was still up in the air. The decision was left to the concerned units, according to their needs. It was during the first World War, when the life of the Sokol units was thrust upon the women's shoulders, and more women and girls were joining, that they have finally acquired equality and rights. The women's ranks were continually growing; not only the number of women's units, but the membership itself was larger than that of some men's units. The final proof of their great interest and capability was the 10th Sokol Slet. There were so many women present that even after a double changeover of performing gymnasts, some of them did not get a chance to perform in the stadium.

KDE JE NAŠE NÁRODNÍ HRDOST?

Sokol San Francisco si vzal za úkol, mimo svou činnost čistě tělo- cvičnou, oživit i také krajauský život. Pořádá tradiční národní oslavy, vzpomínkové večery, i taneční zábavy, které se staly dostaveníčkem krajanů ze širokého okolí zálivu San Franciscu. Naš Sokolský věstník také přispívá velmi dobře k tomuto účelu. Snažíme se v něm informovat o naší věci, o událostech které se nás týkají, vychovávat a pobavit naši krajauskou veřejnost.

To všechno se však zdá být málo. Vidíme kolem sebe, jak celá řada našich krajanů ztrácí pomalu ale jistě svou národní hrdost a svůj původ. Najdeme krajanu, kteří se domnívají, že budou většími Američany když docela bez studu prohlašují, že jejich otec byl českého původu, ale matka byla Indiánkou. Aby byli ještě většími Američany, přihlásí se za členy klubu Irčanů. To jsou ti, kteří se přímo násilně a vědomě odnárodňují. Druzí se odpoutávají a odnárodňují nevědomě tím, že se nesnaží nijakým způsobem oživit svůj rodný jazyk, svou rodnou kulturu, svou rodnou příslušnost. Vidíme, že se nezajímají o krajauský časopis, nepřečtou za celý rok jedinou českou knihu, která by si zaslouhovala jejich pozornosti. Kdyby si přečetli knihu Dr. Ladislava K. Feierabenda "Ve vládě v exilu", dozvěděli by se jak to vypadalo za války v Londýně kolem Benešovy vlády, a proč tak snadno Československo padlo do rukou komunistům. Kdo chce vědět něco o událostech kolem Mnichova, přečte se zájmem knihu Dr. Fr. Poláka "Mnichovská tragédie". Obě knihy vyšly v Americe. Pro naši mládež, která se zajímá o češtinu, doporučujeme velice dobrou učebnici, "Progressive Czech" od Prof. Bohumila Mikuly. Americká Obec Sokolská vydala v poslední době krásné knížky v angličtině: "Dr. Miroslav Tyrš and his principles", velmi dobře přeložené Tyršovo sokolské evangelium "Naš úkol, směr a cíl". Citujeme jen několik knih, o které by měli naši krajané projevit zájem!

Kdo má zájem odebírat krajauský časopis, či si objednat nějakou českou knihu, napište nám! Rádi vám poradíme!

Jiří Spánek

PROFESSIONAL WORLD DANCING CHAMPIONSHIPS

Did you know, that every year a competition is held to determine which is the best professional dancing pair in the world? It isn't an event which would wildly excite the masses in this country, but for the dancing "aficionados" it is an important date just the same. A win is the highest honor one can achieve in this field of endeavor. Most of the champions come from Europe, with Japan heading the opposition from other continents. Thus far, Europe has too much of a head start.. In last year championships the Japanese pair placed 6th, while the first places were taken by England, Switzerland and Germany... No doubt the general interest in ball-room dancing there has a lot to do with it -- learning to dance is considered an important part of a child's education.

This year the championship was held in Berlin; professional pairs from Australia, USA, Canada, Japan and South Africa gave battle to the European entrants.- What makes this interesting for us is the fact, that one of the USA pairs was from San Francisco: Rhona Pick, the attractive wife of our member George Pick, and Roy Hinton, her business partner, teamed to put in their bid for top honors. The pair operates a school of ballroom dancing on Geary and 18th Avenue.

The championship is divided into two classes---"standard dances" (s. waltz, tango, Viennese waltz, slow-fox, and quickstep) and the Latin-American dances (rumba, samba cha-cha-cha and pasodoble).. Scoring is by the "skating

system": the seven or eight judges vote for placing. The high and low votes are eliminated, and the rest averaged out.

This year's championship (which was televised) was well attended and superbly organized. It would give us a good deal of pleasure to report that our local pair won.. unfortunately, that was not the case. The final standings were more or less a repetition of the past championship: Great Britain placed 1st and 2nd--- Germany 3rd and 4th, Holland was 5th and Japan 6th. Even so, it was exciting for the pair to take place in this top event, and indubitably both partners gained a good deal of experience from it.

Mrs. Fick and Mr. Hinton rounded off their trip by a visit to London, where they spent some time studying with various teachers the international dancing styles.

Z činnosti

Československé Národní Rady Americké

ČSNRA konala v měsíci květnu svůj sjezd v Chicagu. Předsedkyní byla opět zvolena Vlasta Vrázová. Sjezd měl velmi vážný a důstojný průběh. Súčastnilo se jej mnoho delegátů z různých krajů Ameriky. Za Pacifickou oblast byli na sjezdu delegáty br. Jiří Špánek (San Francisco) a br. Václav Salák (Los Angeles).

Odbočka ČSNRA - San Francisco - konala svou členskou schůzi dne 4. června s dobrým úspěchem. Na programu byla rozprava o sjezdu Rady, debata o návštěvách v Československu, a promítnutí filmu o berlínské zdi. Odbočka připravuje výlet lodí na moře. Týden před Labor Day uvítá zájezd ČSNRA z Chicaga. -- Přihlašte se za členy ČSNRA, na adrese : George Špánek, 1364 Drake Ave., Burlingame.

Čtěte Věstník ČSNRA, nebo anglický Bulletin ČSNRA.

BONDED - INSURED
24 HOUR SERVICE

Plumbing and Heating Contractor
J. PRILL

530 ELLIS STREET
SAN FRANCISCO 9

TELEPHONE
474-4551

Mnozí z vás viděli vystoupení "Československého souboru písní a tanců". Udělal dva zájezdy do USA, a vystupoval společně s basketbalovým mužstvem Harlem Globetrotters. Po návratu, jeden z členů tohoto souboru popsal své zážitky v českých novinách. Následující článek byl vybrán ze "Svobodného Slova". (5/29/66).

Pět měsíců Amerikou —

O AMERICE se teď dost píše a na štěstí píše lidé, kteří tam byli. Někdy mi však připadá, že ve snaze o „čtivost“ vytahujeme jen ty rozinky, přičemž vánočka je obrovská a solidní; jenom těsto jde trochu špatně do krku — no, není to prostě jako u nás. A toho těsta je zdrcující většína...

PROJET Spojenými státy za pět měsíců křížem krážem znamenalo posedět si několik hodin denně v autobuse.

PRAVDA, autobus byl luxusní, s klimatizací, velkými okny a bez poruch. Za celou dobu jsme měli jen jeden drobný defekt: a ani jednou nás nezastavila silniční kontrola.

PŘEDSTAVENÍ se konala v nádherných halách (na moderní architekturu se tam věnuje spousta peněz), v nových i starších školách, v areálech pro děti zápasů... jen v divadlech ne. Ta v USA, s výjimkou Broadwaye,

prakticky neexistují. Slovo „theatre“ znamená v americké angličtině biograf.

PROSTŘEDÍ bylo všude na naše poměry přinejmenším slušné; umývárny bez teplé vody prostě nejsou.

Světla byla někde slušná, někde vynikající, většinou žádáná. Ještě nikdy jsme neměli tolik starostí s mikrofony jako v této zemi technických divů. Často fungoval jen jeden a konferenciér si jej půlčasu s našim zpěvákem.

AMERICKÝ SMYSL pro svobodu se projevuje i v naprosto nenuceném chování publika. Oceňují náročnost výkonů, originalitu, vřelost, obdivují se barvám, krojů a dovedou se dětsky smát. Ale neodpustí ztrátu návaznosti nebo tempa. Při nepřetržitém poklesu napětí se začnou hlasitě davit, opouštějí místa, chodí si pro coca-cola a páčky, děti si začnou hrát na babu. Pořáda-

tele ani nenapadne zajišťovat klid. Jsou tu jen proto, aby si každý sedl na místo, které zaplatil, a snad ještě nanejuvš pro případ požáru.

„A jak šel váš pořad dohromady s tím basketbalem?“ zní obvyklá otázka u nás doma. To v Americe nikoho nenapadne. Požadovat něco jako „styl“ ve čera je věc, které dávno odvykli.

DO NIČEHO se nehrouží. Jsou impulzivní a mají oficiální odpor k filosofování. Umiš—neumiš, zaujmeš—nezaujmeš.

„Kde se tady vůbec berete? Československo je přece za železnou oponou!“ — „Je pravda, že je u vás zakázáno náboženství?“ — „To jsou opravdu vaše tance — nebo ruské?“ — „Ale už tady zůstanete — vidíte, — tady je to přece lepší!“ — To byly nejběžnější dotazy lidí, kteří za námi přišli do šaten. Větinou byly míněny upřímně a přátelsky. Jejich natuť je nezaviněná; je nerozlučným druhem amerického průměru. Početnost a hrozivá vratkost tohoto průměru ovšem dělá starost jak sociologům, tak politikům.

NEKDO by měl napsat důkladnou, obsáhlou a zasvěcenou knihu, a to výhradně o amerických rozporech. Učebnici o chodu a zákonitostech tohoto soukolí, které lidmá a přetvů-

kuje strakatou kaší evropských tezí se světooběžnickou mazaností, nedočkavostí vynálezců s tupou nenávisť otrockou... Takovou knihu bychom měli mít po ruce a vždy v ní zalistovat, než vydáme další a další tezi... Leccos z toho, co vymýšlíme, už opsalo nějakou křivku a někdy to i tak či onak dopadlo.

ZATÍM jsem si opatřil aspoň tlustou knihu statistik. Divili byste se, co všechno Američané dokáží vyčíslet a kolik toho na sebe řeknou. Jsou tam čísla radostná i smutná. Ta radostná jsou sice u barevných nižší, ale zato jsou u nich ta druhá zase vyšší.

SEDÁVĀM nad suvenýry, mapami, prospekty a pohlednicemi. San Francisco, Kalifornie, Havaj, New Orleans, Colorado, Niagara, New York. Nepokouším se o žebříček krásy, to by bylo příliš americké. Jen si budu muset za pomoci kamarádů honem popsat diapozitivu z amerických měst a amerického venkova. Rozdíl mezi nimi je totiž vyrovnán tak úspěšně, že jenom podle stupně opálenosti našich tváří poznám, co bylo v Texasu a co v Kanadě. Jinak hotely, motely, kafeterie, seifservisy, dálnice a benzínové pumpy jsou všude. A všude čisté, veselé, barevné, ejektní, dobře propagované a — stejné.

Frances Haban wrote to us from Chicago. She is trying to locate a relative of hers, Frank Samela, a Slovak....last known residence in Los Angeles. If any of you know of his whereabouts, please let us know. His mother is ill.....

Bulletin's

SOKOL GYMNAST

July 1966

Editor - M. Utíkal

739 Page St., S.F. 94117.

POVINNÉ CVIČENÍ

pro všechny mužské složky, a vybrané cvičenky ženských složek. Provádějte ladně a plynule ve valčíkovém taktu. Délka asi 30 minut (CXX taktů).

PRVNÍ ODDÍL

- I. 1 - 3 Leh na zádech - nohy mírně pokrčeny - paže vzpaženy zevnitř - předloktí ohnuté dovnitř- dlaně otevřené, skřížené za hlavou.
- II - LX 1 - 3 Výdrž.
- LXI 1 - 3 Zvolna napnout nohy- vzpažit zevnitř- dlaně otevřeny, opřeny v zadu. Skrčit nohy - kolena přitáhnout k tělu.
- LXII 1 - 3 Sed. Ruce předpažením zapažit zevnitř - dlaně otevřeny, opřeny vzadu. Nohy skrčit, kolena přitáhnou k tělu.
- LXIII 1 - 3 V sedě - půl obrat v pravo či vlevo - (dle okolností). Odrazem rukou vztyk a výpon na špičkách.
- LXIV 1 - 3 Zpět do stoje spatného. Hlava skloněna, kolena mírně pokrčena.
- LXV - IC 1 - 3 Výdrž.

DRUHÝ ODDÍL

- C 1 - 3 Otevřít oči.
- CI 1 - 3 Zvolna předklon - paže předpažit dolů dovnitř, do blízkosti kotníků.
- CII 1 - 3 Pravou nohu přednožit - koleno se dotýká prsou- nohu ohnout v kolenní, lýtko kolmo k zemi (stehno a koleno tvoří pravý úhel) - ruce předpaženy, zatnuty v pěst, do blízkosti kotníků. (Upadne -li cvičenec z této polohy : zvedne se na tři takty, a opakuje CII tak dlouho, až jej provede úspěšně.)!

- CIII 1 - 3 Prudkým pohybem vzpřím - pravou nohou kopnout do mírného přednožení, špička nohy napjata - ruce sunem podle nohou v bok, palce v před. Přinožit do stejného.
- CIV 1 - 3 Výdrž- dýchat zhluboka- udržet rovnováhu. (Vyvarujte se prudkých pohybů v této pozici, a nepokoušejte se o odchod před provedením další části sestavy !)
- CV - CVI 1 - 3 Opakuji takt CII a CIII levou nohou.
- CVII 1 - 3 Hluboce nadechnout, vypnout prsa (pokud anatomie dovolí)- vtáhnout břicho (pokud možno). Uprav úbor.
- CIII-CXX 1 - 3 Odchod směrem ke koupelně.

CVIČENCI !

Předcházející sestava je doporučena každé ráno, hned po probuzení. První oddíl byl vědecky sestaven, aby vám pomohl mít aktivní a produktivní den. Druhý oddíl přispěje značně k mravnosti a společenské přijatelnosti ve vašem denním životě. Vynechejte jej jen v případech, kde trávíte své prázdniny v nudistických koloniích.

V příštím čísle anglický text z pera našeho redaktora :
 " USING WEIGHTS FOR GAINING GREATER STABILITY ON WINDY DAYS ". Cvičte pilně ! Paže tuž ! NAZDAR !

HISTORY OF CZECHS IN NORTHERN CALIFORNIA
 HISTORY OF CZECHS IN NORTHERN CALIFORNIA
 HISTORY OF CZECHS IN NORTHERN CALIFORNIA

By A. Kohoutek

Actually I started writing the history of the SOKOL Association in San Francisco, but in order to understand the beginnings, it is necessary to go further into the past--in fact to the very beginnings of the city itself. Czechs were amongst the first to chose San Francisco for their home, thus adding to the international flavor which the city retained to this very day.

The gold rush of 1849 attracted people from all over the nation, Czechs amongst them. As it happened, just a year before a political event took place in Bohemia, which resulted in a large wave of immigrants to the States, many of which also came to California... I am referring to the brief revolt at the time of coronation of the Habsburgh Emperor Franz Joseph. This revolt was put down by the government, and many Czechs had to seek safety abroad.

It did not take long before some of those rebellants were settled in our parts. Those were the well known names we know to this day: the Korbels brothers, Zarubas, Hromada, Sladky from the famous Bohemian family Kozina Sladky, and many others.

The newcomers were of two kinds: the artisans and businessmen on one side, the adventurers on the other. The latter would stay, because there was nowhere else to go ---- the West ended right here. The first group soon started their businesses or workshops, because this was the land of opportunity. In doing so, they provided the needed employment for their countrymen. I am sorry to say, it was not always thanks they received in return for this favor.

Out of the successful families, the Korbels brothers were the most notable. They started a saw-mill up north in the redwoods, and were the first ones to use a steam saw.... Their business grew very fast, and they soon branched out into the wine-making field. Their large vineyard was located near the town of Guerneville, west of Sta Rosa. The wines they were making were excellent, and their champagne has a good name even now. Many Czechs were working for the Korbels, in various capacities. Their winemakers came mostly from around the wine-producing Czech town Melnik. Many of you will know at least one of them by name, since he was such a good Sokol: br. Frantisek Hasek. It may be interesting to note that Frank Korbels, although he was originally a refugee, later became the Austrian consul in San Francisco.

Amongst other successful families were the Lastuvka bro-

thers. They went into the saddle-making business.

As the number of former Czechs grew, so grew the need to form some kind of organization, mainly for the purpose of self-help. The first of such organizations was started in the year 1883: the fraternal organization "Zlata Brana", - which means the Golden Gate. Other organizations followed soon. The ladies formed a fraternal organization "Venuse" and there was a western chapter of the Bohemian Brethren. The social and cultural life was given a boost by founding the choir group "Hlahol".

While the Pacific coast was settled only slowly, the Czech group in San Francisco grew steadily... Nor was the group isolated... they kept in touch with the trends in the old country, and the national resurgence around the turn of century made itself felt even here. When the American Sokol movement gained strength in the east, it was time to start it here as well. This happened in the year 1904, but that part of the story we shall leave for next time.

Sokol jsem a Sokol budu !

Já jsem skromný člověk, nárok velký nemám,
ale jednu radost, tu si vzít nedám !
Každý pátek v roce na jednom jsem místě,
přijdi do Sokola, Uvidíš mě jistě.
Chvilí kulečník a chvíli hraji karty,
zúčastním se debat, zpěvu a každyčké party.
Společnost je dobrá, také dobré pití,
po třetí skleničce očka už se svítí.
Dneska ale, bratři, dnes je mi do pláče,
nedostanu už tam dobré tvarohové koláče!
Ani gulášová není, ba ani dršťková,
inu, schází nám tam Márinka Dobrová.
Neměl už bych chodit do Sokola více,
kdyby mě tam netáhly také jitrnice.
Sokolika, jako jsem já, nic jen tak nezleká,
dokud jitrnice dělá náš bratr Dibelka.
Do podzímka čas mi už nějak uteče,
a pak nám jitrničky Anička zas upeče.
Proto volám: Sláva, Nazdar, Kupředu !
Po takovém posilnění, rým zas háký upředu.
Jenom kdybys, bratře, za psaní víc platil,
tak bych se i potom na Tvé zdraví napil !

Trnka.

Poznámka redakce:

Milá Trnko, verš tvůj nezní jako hudba sladká,
spíš jak trakač na kamení, rozvrzaná vrátka.
Kdybys ti měl po zásluze za tvé verše platit,
musila bys za každý cent aspoň dolar vrátit.
Na sve zdraví, jako dosud, sám se sebou piji.
Ty do koutka pěkně sedni, už se prosodii.

Poésie

je jazyk v jeho nejskvostnějším rouchu. O básnících se říká, že mají ušlechtilého ducha a vytříbený smysl pro krásu slova. Aspoň by jej tedy měli mít.

Jako mladí studáci jsme uctívali Máchu; pod jeho sochou na Petříně jsme prožívali naše studentské lásky, které nebyvaly o nic méně romantické než láska Viléma a Jarmily. A jak ten poutník který odcházel do červánku, tak my jsme se pozvolna probouzeli k tak zvanému praktickému životu. Kde jsou ty časy, ti mladí "poetové", kteří se domnívali, že mají "básnickou žílu" či se "škrabali na Parnas". Málokterý z nich vyrostl v Máchu, Seiferta, Horu či Nezvala. To ale nevadilo; studentské básně patřily našemu mládí, zrání, touze po kráse a ideálech. Mnozí dosáhli ve svých výtvorech docela slušné úrovně, i když málokterá báseň byla odhalena dychtivé veřejnosti v tisku. Naopak, většina byla opatrně ukrývána před světem.

Nechme ale létat ducha v dálavách, a vraťme se k přítomnosti. Nesmíme kamenovat méně podařené verše, pokud to alespoň verše jsou. Ano, nebudme přísní, vždyť papír snese hodně. Vzpomínáte si ještě na tu klasickou?

Na břehu moře nudící
se sedí strejček s udicí.
"Hle, losos", volá z plna hrdel.
Voda mu sahá až po kolena.

Jaké štěstí pro náš rodinný časopis, že se tato příhoda udála za odlivu.

DESIGN - AIRBRUSH ART - ILLUSTRATION

photo retouching - color-black & white
rendering - cut-away from blueprint or sketch
technical illustration in line-color-airbrush
complete art assembly
transparency retouching

LESLIE F. MITCHELL ART STUDIO
436 Columbus Ave., San Francisco
YUkon 6-5090

SUMMER RECREATION CENTER PLANNED...

Every summer we face the same problem--: where to go next week-end. Unfortunately, people have different ideas, with the result that our crowd is spread around the landscape, broken up into small groups. Very soon, everybody will go his own way, and the wonderful group of the past years, which made our week-ends so delightful, will be no more.

Sokol has been looking for a suitable camping ground for quite a while, without any luck. And yet, the solution has been on hand all this time! Our good friends and members, the Skrabal and Stika families, own a lovely chunk of acreage within easy driving distance, up in the hills above the Valley of the Moon, not far from Oakdale. Their place has everything: climate, scenery, big trees, water supply and seclusion. What's best: it is for sale.

This could be a wonderful opportunity for our members and friends to get together and build a summer retreat of our own. The land is not too expensive. It could be subdivided into small lots, for those who want to build a little cabin, a summer house, or pitch a tent on their own land. A nice swimming pool could be constructed on a community piece of ground. A volley-ball field is already there.... So what more could we wish for?

Nothing concrete has been decided on as yet; -it would be extremely helpful, if all of you who are interested in the project would communicate with us. This could be our chance to make a good investment, create a community retreat that would solve our week-end problems, and enable us to stay together in the future. What do you think?

HUMOR

ČESKOSLOVENSKÁ

NEBO ZRCADLO SKUTEČNOSTI?

...???

TO CHCE
KLID

◀ TEN BYL
CHYTREJ !

"GEE SHANTER WHO SLAVES IT?"
"ARE YOU A GIANT OR DOGGER PAN?"

"CO TU LETÍS NADEJ V JARKU, TY CHULIDÁK?"
"HOW COME YOU ARE HUNKING AROUND THE PARK NAKED?"

- Přišel rybář domů a povídá: „Představ si, že nemusíš čtrnáct dnů nakupovat maso.“
„To jsi nachytal tolik ryb?!“
„To ne, ale propil jsem výplatu.“

"... A TO ŽITÍ NA TU POKRMSÍ UNÁTO SÁN?"
"NO, NY NĚ Z FRANTOU STRIDÁNE ..."
"ARE YOU DINGING THIS UNDERGROUND RAILWAY ALL ALONE?"
"NO, FRANK COMES TO RELIEVE ME ..."

NÁPIS

na náhrobek kámen
ředitel
devítiletky

Sval ve zdravé kůži,
otevřená hlava,
právem tomu muži
patří dík a sláva.

V kapse nosil kleště,
pod paží kus plechu,
když nastaly deště,
sám spravoval střechu.

Tucet starých lavic
ohobloval mžikem,
čas od času navíc
klečel před školníkem.

Vždy byl plný síly,
vstával o půl třetí,
když měl volnou chvíli
— tak nám učil děti.

Vážené soudružky učitelky
a soudruzi učitelé,

dovolte, abychom Vám
oznámili, že jsme vytvořili
originální a cennou učební
názornou pomůcku. Nelito-
vali jsme času, trpělivosti,
námahe na zdolání našeho
svědomí, až se nám podařilo
dílo, které každého udiví a
srdce potěší.

Na zmíněném výtvoru lze
demonstrovati:

1. z oboru geologie a geogra-
fie:

působení vody v přírodě
— erosi a destrukci —
skladbu půdních vrstev a
vlastnosti opuky

2. z oboru historie (případně
historického stavitelství):

způsob stavby starých
opevnění
kvalitu cihel ze XVII. sto-
letí
význam starých pražských
opevnění jako památek

3. z oboru jazyka českého:
moudrost přísloví „kapka
ze kapkou i kámen vy-
hloubí“

oprávněnost výrazu „nám
je to jedno, nám je to fuk,
my to neplatíme“

4. z oboru občanské vý-
chovy:

příkladnou péči a pocho-
pení pro společný maje-
tek, v daném případě
šetrnost vůči památkám

5. z oboru technické vý-
chovy:

jak jednoduchost technic-
kého řešení jednomu zisk
a druhému škodu přináší.

Tuto vynikající učební po-
můcku jsme zřídili v Petřin-
ských sadech pod známou
Květnici, a to tak, že nechá-
váme vytrvale působit odpa-
dové vody vyústěné na zdi-
vo historického opevnění.
Efektní vodopád vyhloubil
do zdiva už několik čtvereč-
ních metrů veliký otvor. Bu-
deme-li moci v této záslužné
činnosti pokračovat ještě ně-
jaký čas, pak podemele voda
i samotnou Květnici. Pak
ovšem bude ještě příležitost
ukazovat, jak to dopadne,
když si někdo podřezává vě-
tev, na které sedí ...

Sady, lesy, zahradnictví
provoz Petřín

"A NA MÍSTĚ UTVÁŘÁ HLADOMORU JE MYTI KRAVÍN."
"AND IN THE HUNGERS, INSTARS OF STARVING PRISONERS
WE SEE CONS WINADAYS"

ORATORIUM

MNOHÝ OBAD PŮSOBÍ DOJMEM KYBERNETICKÉHO
STROJE NA OŘEZÁVÁNÍ TUŽEK.

ZA ZRYCHLENÍ VNITRO- PODNIKOVÉ DOPRAVY!

5 x NORMÁLNĚ

- I. U městského bytového podniku
Občan (vstoupil): Dobry den. Prosim vas, ja tu o do-
stát potursem, že ...
Okénko (vstoupil): ?? TO MUSITE na městském byto-
vu údržbu.
- II. Na ONV
Občan (vstoupil): Dobry den. Prosim vas, ja tu mám
dostát potvrzení, že ...
Okénko (vstoupil): ?? TO MUSITE na finanční referát.
- III. V SPDH - polyklinice
Občan (vstoupil): Dobry den. Prosim vás, já mám dnes
příjít ...
Okénko (vstoupil): ??, Pan doktor tu dnes není. Kdy
tu bude? To nevíte! TO se MUSITE zeptat příští
týden.
- IV. V komunální opravě
Občan (vstoupil): Dobry den. Prosim vás, já už mám
minulý týden ...
Okénko (vstoupil): ?? Není to ještě, MUSITE ...
- V. Před soudem
Státního (vstoupil): Vyřizovala jsem u okénka a stráž-
ník tento ráno, až mě už nebyl NORMÁLNĚ vyřizo-
ván, šel na správu a správu má ušetřit. Vyřizo-
val jsem u telefonu, zaslala jsem papírky a zaslala
tu státníku, až byla jsem připravena už se jít
obžalovaný (vstoupil): mi nervy z obžalování, že budu
také NORMÁLNĚ vyřizován. Páni VYSKOČILA
K TELEFONU, až byla TO MUSITE, sama va-
šeho státního zaslala. Až u soudu jsem se
MUSÍ PTAT, až bude příjít. Takže dnes mi
přijde PŘÍJEM VÝVOJEM NEMÍ, že se musí
je nevíte, že se PAN Soudce NEMÍ, že se musí
jdu tam, soudce, až se se státní, až se
Týden. Vážně to já na státní, až se
MALNĚ.

DÁLKO DALEKÁ

Já po cizích krajích toužil,
v noci o mangu jsem snil,
A do snů mých přiboj bouřil,
lehce šeptal modrý Nil.

Údoli králů nespátřím,
ach, není mi do skoku.
Mé sny se rozplynuly v dým
nad ceníkem Čedoku.

„Prosim tě, soudruhu, my tu náhradu škody na tobě
musíme chtít, ale slibuji ti, že ti celou tu částku dáme
zas jako odměnu!“

... a v okamžiku, kdy hmotné odpovědná osoba spokojeně loupa arašídová jádra, oznámili ji zdrcující zprávu: chemik Vrána přehlédl jeden ze základních prvků a vyhodil laboratoř do volného prostoru. Z celého inventáře zůstal neporušen pouze nebohý alchymista.

Hmotné odpovědná osoba se křečovitě chytla stolu a vášnivě septala:

„Ně, nebudeš mu nadávat, ani ho nesrazíš se schodů. Je to bíbec, ale člověk jako ty! Jeden z nás.“

Jakmile však lehce osmahlý chemik stanul mezi dveřmi, všechna dobrá předsevzetí se rozplynula ve spravedlivém hněvu.

„Ty...!“ sykla hmotné odpovědná osoba a začala si vyhrnovat rukávy.

Chemik Vrána schýlil šíji. Připomínal mučedníka, který má už jen krůček k věčné slávě. Po tváři mu kanula velká, čistá slza.

„Ušetř mě,“ vydechl, a podlomem výbuchem, rozštíkal se ušedavým pláčem. „Neber mi jasné perspektivy!“

Hmotné odpovědná osoba zaváhala. Soustředěně pozorovala Vránu, který teď brečel přímo nevázaně. Obcházela ho a hodnotila. Pak si shrnula rukávy a rázně řekla:

„Půjdeš to oplakat nahoru! Ale musíš víc slzet a trochu třást tělem, aby soudruzi viděli, že tě to pořádně vzalo. Asi takhle: nejdrív zlehka a pak můžeš i nadskakovat. Kolik máš dětí?“

„Dvě, prosím.“

„Rekni tři, to vzbudí soustrast. Vypadni!“

EDUARD LITTMAN

roň se slzy

Za pár hodin byl Vrána zase zpátky. Za uchem měl doutník přímo z nejvyšších míst. Zářil štěstím. Nadsené vyprávěl, jak ho soudruzi hladili po vlasech, chlácholili a utěšovali. A dětem poslali oříškovou čokoládu...

„Tak u toho zůstaň,“ zamýšleně prohlásila hmotné odpovědná osoba. „Budeš plakat služebně. Po-

třebujeme svažit slzou některé naše kopačce, vyhrébat úzkoprofilový materiál a s bolestnou tváří něco utrhnout na platech. Ale musíš víc pít, abys měl pěkně vlhké oči!“

Vrána přikývl. Zapomněl na výbuch a s vervou se pustil do práce. Chtěl dokázat, že je dobrým plátcím členem společnosti. Kudy chodil, tudy slzel. Tak se vžil do své odpovědné funkce, že se omylem rozplakal i na slavnostním shromáždění.

Avšak brzy po nadšených začátcích přišly nezdary a zklamání. Vrána vpadl do kanceláře a celý vyplakaný klesl do křesla.

„Máš?“ zeptala se hmotné odpovědná osoba.

„Nemám.“

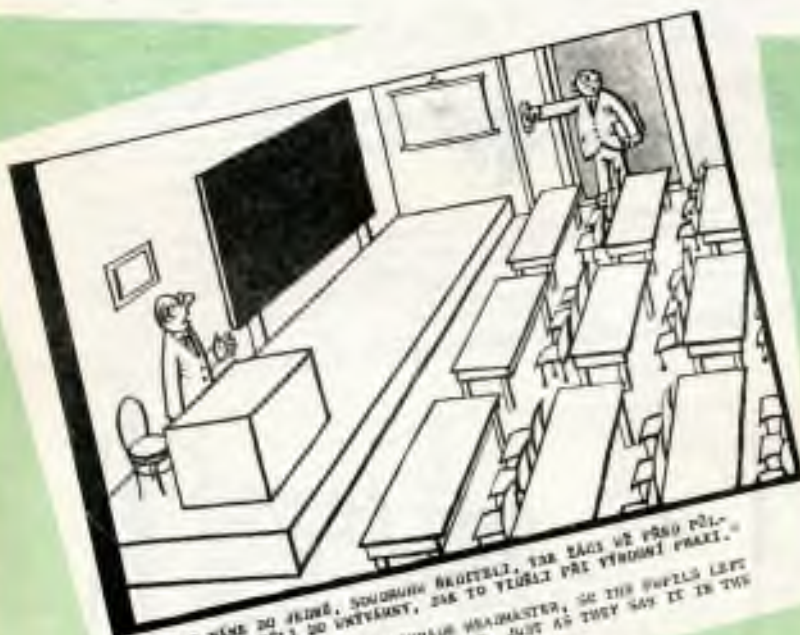
„Tak jsi málo brečel.“

„Dost.“

„A on...?“

„Brečel ještě víc,“ hlesl Vrána, a znovu se rozplakal. „Říkal, že nemá, že nemůže, že nesmí. A přitom řval jako dítě bez maminky. Nakonec jsem to nevydržel, začal jsem ho hladit po vlasech a utěšovat. Ten chlup to má tak v krvi, že musí profesionálně brečel nejmní od osvobození.“

„A co Huhel?“ zklamaně se otázala hmotné odpovědná osoba. „Vysvětlíš mu, že i za mně peněz

"JES KÉNE DO PRINÉ, SONORIN BRIGITTE, TSE ZÁČ VÉ PRINÉ PÉ-
HONINON GREGLE DO VIKÉVSKY, TSE TO VIKÉLE PŘE VIKÉVSKÉ PRÁZI."
"THE CLASS KNOWS AT THE, SONORIN BRIGITTE, SE THE PUPPLE LEFT
FOR THE WASHINGTON HALL AS YOUR ADD, JUST AS THEY SAY IT IN TWO
FACTORIES".

- „Mám hrdost,“ říkal, když klečel před šéfem, „nebudu se plazit!“
- Aby se zapojil, strčil ruku i do elektrické zásuvky.

se dá žít lépe a radostněji, třebaže nám to trhá srdce?"

„Nevysvětlil.“

Hmotně odpovědná osoba se viditelně zachvěla.

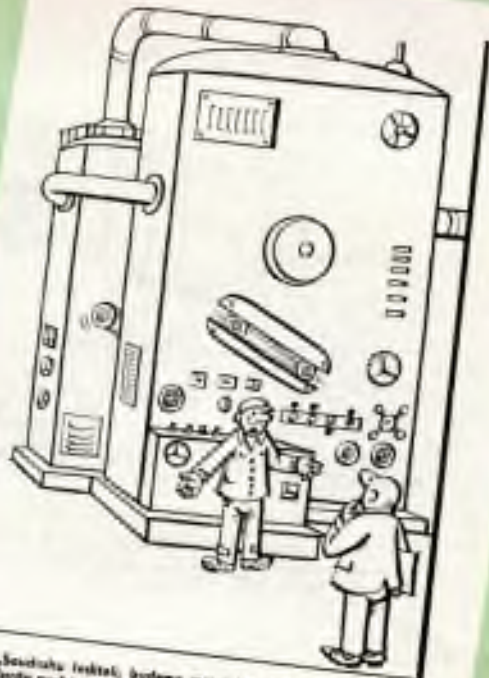
„Taký brečel?“

Vrána přikývl.

„A jak! Za dvěma měl dětičky a ty plakaly s ním. Tahaly mě za sako, utíraly si slzičky a žebronily. Copak jsem ze železa? Ani z kvádrů nejsem! Kam teď přijdu, všude se brečí. Lidi tomu přišli na chuť. Puť mě do výroby, soudruhu...“

Hmotně odpovědná osoba svěsila hlavu. Celá se schoulila sama do sebe. Několikrát trhla rameny a pohnutým hlasem řekla:

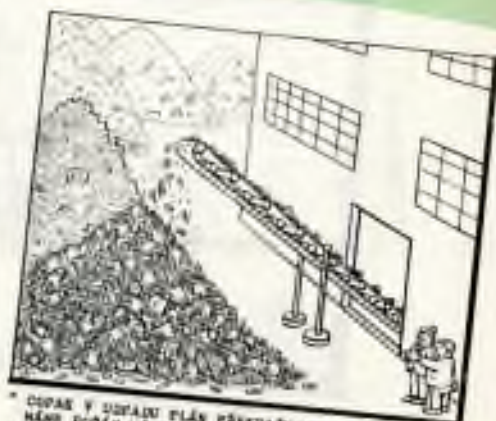
„Tak budu muset zase všechno odřízt sám!“ a první vzlyk byl předzvěstí jímavého pláče.

„Soudruhu řekněte, budeme muset koupit ještě jednoho malého. Jinak nebude chodit na naší výrobu.“

DRÁT

V parku natáhli drát, aby lidi nechodili přes trávník.
Drát byl ovšem nízko nad zemí a lidi ho přeskakovali.
Ale to už patří minulosti!
V parku totiž posunuli drát o něco výše.
A lidi podlézají.
Ale to už patří přítomnosti!

„COŽAS V USPAKU PLÁN PŘEKRAČOVÁN, ALE MATERIÁL NÁM POKUD NÁD.“
„WE NAT LAS IN PRODUCTION, BUT SURPLUS THE PLAN IN SCRAP.“

"MUSÍME MUSET VÝKOP ROZŠÍŘIT, ŠÁKEJ HLAVEC NÁM DODAL VĚTŠÍ TRUBKY!"
 "WE'LL HAVE TO MAKE THE DITCH WIDER, SOME LAMBDAIN SENT US
 THE WRONG SIZE PIPES!"

◆ **Všichni** nechť se přičiní na národa schůzi
 dědičné.

"PROUŽNOST MATERIÁLU MÁME, TAA JEŠTĚ VYZKOUSÍME PRUŽNOST CENY."
 "THE ELASTICITY OF MATERIAL IS O.K., NOW WE'LL CHECK THE ELAS-
 TICITY OF THE PRICE"

- Přestal mít strach ... Přidal se k těm co straší.

- INZERÁT: Vyměníme souvztažnou změnou kmenového jméni jeden zá-
novní rozmětač mrvy za prvotřídního
zametače (stoppera).

- Slábnou mi hláskivky — budu se muset naučit psát.
- „Tak se už u nás ukazuje to zjednodušené hospo-
daření,“ povídal jeden. „Díky jsem chodil pro
svačinu vedoucímu a pak taky ministr. No, a teď
já jim to nosím oběma najednou.“

NÁVRAT

WELCOME BACK, CURIOSUS JANITOR !

"Jsem já ale přímoc!"
 "Pročpak?"
 "Myslel jsem, že ty dolary jsou
 falešné a zhubl jsem je."
 "Byly skutečně falešné."
 "Tak přece jen nejsem pří-
 moc."
 "Ale jeden vrchní je skupoval
 za drahé peníze."
 "Tak vidíš, že jsem přímoc!"
 "Ale nejspíš. Oni toho vrchní-
 ho potom zabili."
 "Ještěmarjá! Člověk se už sám
 v sobě nevyzná."

CHCETE -LI VE ŠKOLNÍKOVĚ POTLAČIT POKYTY PŘELÍŠNĚ OBLÁZKOVITÍ.
 UNÁLEŽTE HO VE ŠKOLNÍKOVĚ !

"Ty jsi zabouch..."

"YOU SLAMMED THE DOOR !"

U NÁS JE SPOUSTA DÁLNIC !
 JEDEŠ PO NÍ, A DÁL NIC ....

● A nějakou atrakci pro cizince tady
 u vás v obci nemáte?
 Jo, měli jsme, ale ona se minulý
 týden vdala.

" KÁVO S NIKEM ?"
 " ANO, ALE NE SÁVY !"
 " COFFE WITH HIM !"
 " SURE, BUT WITHOUT COFFEE !"

VRAZI SE JESKE ČASY, KUY ZAMILOVANI HLEDALI VELKÝ ČI MALÝ
 VŮZ NA OBLOZE A NE V GARÁŽI ?

● „Byli jsme a budeme!“ – Ale proboha,
 co teď?

je koření života,

a snad jej není nikdy dost. Pamatuje staletí, existoval za všech okolností, v každém režimu, nedal se udusit žádnou porobou a útlakem. Možná, že to byl právě humor, který udržoval národy v naději na lepší zítřek.

Je mnoho druhů humoru, ale zásadně by se dal rozdělit na dvě skupiny. Do první patří humor pramenící z pohody, dobré nálady, klidu. Ten není na štiru s okolím.... Neútočí, spíš komentuje. Neurazí, spíš se usmívá.

Do té druhé skupiny patří tak zvaný "humor šibeniční". Kde a za jakých okolností vzniká nebudu rozvádět. Pramení ale z fundamentální disharmonie mezi jednotlivcem či skupinou a jejím okolím. Najdete jej často kde byste nejméně čekali... existoval na galejích, v žalářích, a snad i opravdu pod tou šibenicí.

Oficiální český humor se ale nedá zařadit ani do jedné z těchto skupin. Po pravdě řečeno, někdy ani není k smíchu. Za to má sociální a politickou funkci: nechce pobavit, ale ukázat nedostatky, zjednat nápravu, uvádět věci na pravou míru. Ať vezmete český Dikobraz, východoněmecký Eulenspiegel, polské či maďarské humoristické časopisy, najdete stejný druh humoru, s podobnými náměty a problémy. Jsou sice psané jinými jazyky, ale mají až příliš mnoho společného. Z předcházejících ukázek, vybraných z Dikobrazu, si udělejte úsudek sami.

Ale lid má ještě humor opravdovější. Ten žije a bude žít, i když se většinou dotýká dnešních poměrů, nezaviněné finanční situace, nebo vládnoucího režimu. Tento humor by se již dal zařadit do nějaké skupiny. Je lidský, opravdovější. "Víte jaký je rozdíl mezi koněm a pensistou?" Ne -li, já vám to prozradím, jak jsem to slyšel: "Kůň žere obrok, a pensista obden."

V dobách, kdy byl v ČSSR velký nedostatek masa, se vypravoval tento vtip: potkali se v Praze dva přátelé, a jeden se ptá: "Prosím tě, kam letíš?"

"Ale do Chuchle" (Tam je dostihová dráha)

"A, to na koníčky, na koníčky."

"Ale ne, pro maso".

"Tam mají maso?"

"Ne, nemají, ale tam je konec fronty".

Dalo by se napsat spousta vtipů, a ještě větší množství by se napsat nedalo (jsou košilaté). Snad ještě jeden:

Učitel vykládá žáčkům, co je příměr čili přirovnání, a jak se užívá v poesii, prose, a běžné mluvě. Po delším výkladu vyvolá žáčka, aby mu řekl nějaké přirovnání, třeba na komunismus. Žáček přemýšlí a pak říká: "Komunismus je jak louka plná kvítí". Učitel ho pochválí za pěkné přirovnání a vyvolá druhého. Ten po delším přemýšlení říká: "Komunismus je jak loď na rozbouřeném moři". Učitel pokyvuje hlavou: "To je jistě dobré přirovnání, ale vysvětlí nám, proč právě loď na rozbouřeném moři?" Žáček odpovídá: "To je jasné! Všem je na zvracení, ale žádný nemůže z toho".

Whether you bring your own car, rent one in Western Europe, or make use - as I did - of the rental service provided in Prague by the CEDOK Travel Service, you should have a lot of fun. Despite the growing number of cars, the country is still in the dawn of the automobile age, somewhat like America must have been in the early twenties. Get off the main roads, and you'll be motoring pretty much alone. This gives you a feeling of luxury.

away into darkness. They have already learned that safety is on the sides of the road, and not running in front of the car, as they used to - progress scores victory there! You feel like visiting royalty, being able to go to the theatre and park directly in front of the main entrance, as I did in Brno. On the other hand, since cars are still comparatively rare, you'll feel obliged to give rides to all your relatives and friends. Their kids will make a permanent camp in or around your car; you have to drag them out, screaming and wailing, when you decide to drive anywhere alone. Hitch-hikers, an honorable breed whose nomadic activities are encouraged by the authorities, carry a kind of passport with them and so do the drivers. Every ride is entered, and the ones who gave the most are publicly rewarded.

TRAFFIC RULES

I cannot give you too many tips about those. Frankly I gave them only passing attention. They are written in official Czech, a language which can cause acute indiges-

tion, dizziness and disorientation. They do have a special flavor, though and you'll see such admonitions as "don't hoot the horn if it could make the domestic animals nervous" -- or "In passing through villages and towns don't soil the pedestrians by splashing puddles or mud!" It will also make you feel better when you learn that "Each bull driven on the road must have an attendant with him provided with a lantern fore and aft after dark."

Generally, the rules seem to be pretty much the same as they are here, including the laws of passing, where a broken line on your side of a double line means you may pass, and a solid one you must not. Since most roads have no lines at all, this will not restrict you unduly.

If the rules were more or less familiar, the road signs were not. The book lists over 70 different signs, some of which will confuse you rather badly, unless you learn them beforehand. The most important is sign #1:

Č 1 Přičná stružka nebo hrboi

It means that the road ahead is in a rotten state. You will see hundreds of those - believe them!

Then you have the "prohibiting" signs. There are about 25 of them. Here is a sampling:

Č. 20 Zákaz vjezdu
všech vozidel
(v obou směrech)

Č. 21 Zákaz vjezdu
všech vozidel do
jednosměrné ulice

No.20: No entry in either direction
No.21: No entry into one-way street

The second one is evidently used in case you should be tempted to back in. Those red circles appear in many variations, and you'll be well advised to stop and study the pictures on them. With luck, you may figure out what they mean. Here are a few more samples:

Č. 27 Zákaz vjezdu všech motorových vozidel s vřímky motorových vozidel bez postranního vozíku

Č. 28 Zákaz vjezdu všech motorových vozidel

Č. 26 Zákaz vjezdu motorových vozidel bez postranního vozíku

Č. 31 Zákaz vjezdu cyklistů

No.27: No vehicles apart from motorcycles without side-car

No.28: No motorcycles without side-cars

No.29: No motor vehicles

No.31: No bicycles

There are many like that. Sooner or later you simply give up on them and just drive on, feeling somewhat insecure.

Then there are the red circles with blue middles. Those have to do with standing and stopping, and abound in larger cities. Here are three of them:

Zákaz zastavení

Č. 40b Zákaz stání

Č. 40c Zákaz stání omezen na vyznačenou dobu

No.40a: No stopping

No.40b: No standing

No.40c: No standing at designated times

The numerals on the third sign are about half an inch high, however, so the chances are you'll never see them anyway, especially if you drive at night. A rule-of-the-thumb is: When you see those signs, don't park directly under them, it makes the coppers jittery.

Which brings us to the blue signs: Those you can safely ignore, unless they mean the same as the above-mentioned red signs, such as:

C. 44 Dej přednost v jízdě
protijedoucím vozidlům

Č 61 Přednost
v jízdě před proti-
jedoucimi vozidly

No.44: No.61: Oncoming traffic has right of way
Next type of road signs are the local ones, which - as
the book says - can have either

C. 67a Místní tabule
(jednořádková)

Č 67b Místní tabule
(dvouřádková)

No.67a: Local notice (with one line)

No.67b: Local notice (with two lines)

Please be careful not to confuse the two. A mistake
there may prove you are blind as a bat.

Lastly, you have the directional signs, which are also
divided into several categories: Those giving one direc-
tion, two or three. There is, however, one important
thing to watch for: Beware of a direction which does not
have a little arrow in front, such as you see on #70.
Compare it with #65!

Č 70 Směrová tabule
pro vyznačení objíždky
v jejím průběhu

Č 65 Směrová tabule pro silnici
s nezpevněnou vozovkou

No.70: Directional notice for detour

No.65: Directional notice for a dirt road

That little arrow makes all the difference, you see?
Stay away from the second direction, take a taxi or bus.
but do not drive; you'll shake the car to pieces, and
there isn't a garage within 50 miles!

The last sign with which I want to acquaint you is the
big blue "P" for parking. It generally means that you
cannot park around the sign (which should not worry you,
since there is a lot of parking space everywhere anyway).
The fly in the ointment are all those little letters
under the "P"; they mean all kinds of limitations, such
as "Parking for 30 minutes only," "Parking for 15 taxis
only," and so on. I recollect coming back to the hotel
late one night, and parking under one such sign. Where-
upon a little man immediately emerged from a nearby build-
ing, waved his arms wildly, and implored me in a flowery
language to get off. I was prepared to argue the point,
because of that big "P". So he took me right up to the
sign, shone his flashlight on it, and darn it if in that

little white square wasn't a notice: "Parking for Officials of the Central Committee of the Communist Party only." Not belonging to that illustrious body, I gave up the argument and retired peacefully.

C. 52c Parkoviště
vyhrazené
pro autoedrošky

ROADS

range from good to atrocious. Strangely, some of the unimportant country ones are much better than the main arteries, such as the one from Prague through Jihlava to Brno. I took that one, and was rewarded by a cross-section of all driving surfaces imaginable: Good concrete one moment, no road the next, ancient cobblestones through even more ancient and delapidated towns, a narrow country lane, a dirt road detour, then good road again, and so it went. In all fairness, however, we did not have to ford a single river, they were all bridged. I could not help remembering the greatest danger of American turnpike driving - the hypnotic trance into which a driver falls following the deadly monotonous dividing lines on an endless stretch of concrete. It will be a while before the Czech driver has to worry about that danger.

CARS

on the roads are of the usual European variety, small and smaller, ranging from pre-war vintages up to the present. The prices of cars are very high for the local conditions, and people tend to keep them for many years. The current Czech models are "Volga," "Skoda Felicia" and "Skoda Octavia." The first looks like a bad copy of an old American car, but the Skodas already have a modern styling; the first model is a sedan, the second a convertible. I have rented a "Felicia" for my stay (\$2 a day, plus 5¢ per kilometer) and found it fun to drive, although the body

UŽ TO S TĚMA DÍRAMA NA SILNICI KRAPET PŘEHÁNĚJ ..
THEY ARE OVERDOING IT A LITTLE WITH THOSE HOLES .

was only paper thin, and the accessories rather junky. The rubbers on the control pedals fell off right away, one of the door locks stopped working in a day or so. I lost a hub cap when I hit a hole in the road, and was unable to fit it back on again. The trunk lid left a gash in my skull, when it fell on me the first time I opened it - it had no counter spring or latch to keep it up. The wipers worked erratically, and had to be helped by hand in a heavy rain.

The steering wheel was dead. That is to say, after making a turn you have to straighten it up again. One gets used to that easily. Not so easy to remember are the turn indicators, which also have to be cancelled manually after each turn. Coasting around Prague, I would be pleased and flattered by the attention people were paying to us: Turning around, waving and pointing. However, this wasn't a sign of friendliness at all, they were just trying to draw my attention to the turn indicators, which were flashing all the time, this way or that way. One driver, to whom I complained of the lack of the self-cancelling feature, thought I was joking. "No such thing could possibly exist," he finally told me.

" DÁVÁN PŘEDNOST MALÝM VOZÍTKŮM, TY TOLIK NEŽEROU "

" I PREFER SMALLER MODELS, THEY REQUIRES LESS UPKEEP "

Automatic transmission is, of course, non-existent, but that does not matter. Shifting gears after such a long time was actually lots of fun, and one soon gets the knack of it. The synchromesh on my car left something to be desired, I thought. It worked fine on the top gears, but required double shift when going down into second or first, otherwise there was a loud crunch.

The main thing I objected to on the car, was the lack of power. With four people in, you have to shift almost constantly to get anywhere. On the main roads, which are heavily frequented by big trucks, passing in a car like that is an adventure for those with strong nerves: You wait for your moment, then step on it and pull out.

Whereupon nothing at all happens for quite a while. Then very slowly the mighty engine starts gathering its resources, and you begin to move forward. Before you get by the truck you want to pass, you may have passed four villages. If there is any oncoming traffic - and there always is - you are in for it. You watch that big truck coming up fast, while you sit there sweating quietly, gas pedal down to the floor boards, not quite knowing whether to start braking, try to squeeze through, or open the door and help to push the car with your leg. I do not believe the government will succeed in abolishing religion; a quick prayer comes almost naturally in moments like that.

Speed is limited only through the settlements; on the open road you may drive as fast as is safe. This is not such a boon as it may seem for the speedsters; my car, with two people in it, would reach a dizzy 105 km (cca 65 miles) per hour, on a level road, with a wind from behind. The roads would not let you go much faster anyway.

" ZÁVOD JE ROK OD ROKU OBTÍŽNĚJŠÍ. "

" THE RACE IS GETTING TOUGHER EACH YEAR "

GAS STATIONS

can be found in almost every larger town, but drive slowly, they are easy to miss. Often they bear a proud sign saying, "SERVIS." Don't expect too much in the way of service, though. There is only one attendant, who will sell you gas and oil (if you ask for it). No such thing as a window wash, oil check, battery check, and so on. Nor will you find any restrooms; such needs are taken care of in the time-honored way by resorting into bushes, behind trees, into tall grass, and such. Makes you see a lot of nature you may otherwise have missed. Incidentally, take some toilet paper with you from the States. The local variety is hard to come by, and resembles a fine sandpaper in quality. Disposable pre-moistened towelettes also come very handy, and you should take plenty with you.

Gas costs just over 2 Krowns a liter - about 50¢ per gallon at the official rate of exchange. In a small car this will take you a long way.

Maps are hard to come by, and it may pay to get them beforehand, in the States. I tried about 4 book stores in Prague, and could not buy any. CEDOK did not have them either. Finally I found a road atlas in a music store (!) but since the one they sold me was the last, I won't bother to give you the address.

PEDESTRIANS

are a chapter all by themselves. I think it all stems from the fact cars are so hard to come by. They have to save for years, meanwhile trudging on foot, dodging the cars, envying the drivers....Finally the day comes when they obtain a car....What a feeling of superiority! Now they'll have their revenge for all those years, now they'll show those pedestrians who's the king of the road.

The result? I warn you, if you plan to walk during your vacation, DON'T! A pedestrian is fair game, and you had better get it firmly into your head! No driver, be it in an automobile, truck, tram or bus, would dream of slowing down for anyone on foot. Quite the contrary. The first day in Prague was a nightmare, which haunts me even now. We felt the whole motoring population was out to get us, and it took a while to realize that there was nothing personal in that. At one moment we were crossing a street and my wife's heel got caught in a tram rail, just as the tram was approaching from a distance. I cannot tell you what the driver felt when he noticed what was happening; I imagine it was like winning a big lottery. He just stepped on it and bore down on us, increasing his speed all the time. We got out of the way just in time, but I can still see the tram, swaying wildly, probably exceeding its speed limit three times, roaring past us in a fury of clatter and banging, the bell ringing and the driver looking like a hunter in quest of the big one: Two in one shot! I am sure he missed at least three stops before bringing the tram to a standstill again.

In short, this seems to be some kind of a sport, which is O.K. providing one knows the rules. Unfortunately, the first day we did not and it almost gave us a persecution complex. Even after we got our car, I was constantly in trouble, forever tempted to stop for pedestrians at an intersection, and usually managing only to create a traffic jam and confusion. The cars behind me would start honking furiously, the traffic cop would turn and wave wildly, while the pedestrians would just stand there, not moving an inch. Perhaps they don't understand that I want them to cross first, I thought. I would wave them on, but they would not budge. It is all clear to me now in retrospect: They knew I was only trying to trick them. Had they tried to cross, I would have clobbered them for sure. They learned by bitter experience over the years.

One cannot swim against the stream for too long. An old grandmother would be crossing the road. You drive up and stop. She'll notice you, give a quick jump and scamper back on the sidewalk. From then on, no matter how you try to lure her over, she won't budge. At most, she may try to call a policeman if she mistakes the purpose of your gesticulation. So what's the use? Either you stay there forever - you waving her over, she just staring at you blankly, knowing that the minute she steps on the roadway you'll wipe her out at full throttle - or you risk a run-in with the law for trying to lure some hard-working member of the socialistic working class into your car for some nefarious capitalistic purpose! Alternatively, you can just give up and drive on.

Those are the rules of the game, and not obeying them is playing dirty pool. Towards the end I gave up and joined in the fun. You sneak quietly around the corner, catch somebody crossing the road, deep in thought, aim the car directly at him, give her the gun, and -- chaaaarge! Or stop at an intersection until the lights change, wait a second or two, then make a quick right turn directly into the stream of crossing pedestrians. Don't worry, you won't get them as a rule; their reflexes are sharpened by years of practice. At first I could not help closing my eyes while doing this, expecting to see blood and hear the anguished cries of the mangled victims. But that fear is groundless. The people are so good that after a while you begin to enjoy their performance: They part miraculously just in front of your car, close behind swiftly, and are across before the driver behind you has time to accelerate. The daily tally is only about 2 - 3 pedestrians killed in the country, which is very surprising indeed.

THE CHARM OF MOTORING

If I sounded critical at times, it was not my intention. Actually, motoring in Czechoslovakia is rewarding. It was for us, at any rate. Nobody bothered us and highway patrols were non-existent as far as we were concerned. No one asked me to blow up any balloons, although at times they would probably have gone up in flames right away. The city policemen, whom at times I made very jittery with my outlandish driving habits, never actually stopped me, although they swore a lot at times. Perhaps it had something to do with the foreign licence plate with which our car was equipped. It sure worked like a charm. We would find little hand-written notes behind the windshield wipers, telling us that we were parked illegally, but never a ticket.

But the greatest thing about driving is that you have the whole charming countryside to yourselves...you don't have to crowd in buses (which are modern looking but very full) or in trains (which are also very full, and very dirty). You drive through old towns, across picturesque squares, past old castles and palaces, by quaint churches and chapels, through postcard villages, woods and fields. By and by, the old country starts speaking to you again, and her voice is good to hear. You are coming home at day-break, and see the people already in fields, bent over endless rows of sugar beets on their collective farms, and this too makes you feel good although in a different way. You are stopped at the railway crossings by the familiar black-and-white gates, stop the motor and take long walks around (this of necessity, because usually it takes half an hour before the train finally makes its appearance around the bend and puffs by, red star and all, and another 5 minutes before the gates open again). You stop at the roadside and help yourself to some cherries which are left there unharvested since there is no one to do it. You stop in the village inns for a glass of beer or picnic on the grass, undisturbed by a roar of passing traffic as is our lot in the States. There are many moments like that, when you feel at peace with the country and yourself.

And the people are really quite nice, at least many of them. Driving back to Prague on our last day, we managed to lose our way, because of heavy rain and a confusing detour. After almost finishing in Poland, we finally found the proper road, but the rain was getting heavier. That was the time when the wipers finally gave up altogether and the electric motor started burning, filling the car with acrid smoke. Realizing that it was quite impossible to get any kind of help at that hour, I stopped at a deserted gas station near Pardubice. The good attendant, bless his soul, not only disconnected the smoldering motor for us, although there is actually some law which forbids him to do any kind of mechanical repairs, but he invited us into his little room in the back, brewed some coffee, and offered to share his box lunch. Thanks to him, we made it to Prague the same night, after 2 a.m., in heavy rain, with one arm out of the window trying to make the windshield look less like the Bridal Veil in Yosemite, and more like something one is supposed to look through.

Which shows you that there is still some fun and adventure in motoring, even if you have to go to Eastern Europe to find it!

UNCLE SAM NEEDS YOU

(A reprint of an article by R. Jansky, from the St. Louis, Mo. publication "Ceska Skola").

The U.S. government is, with increasing intensity, encouraging American students and scholars to study Central and Eastern European languages. Until recently, there had been a single federal fund supporting studies in this area including the USSR. Now -however- a special fund was established for non-Russian Eastern European languages, particularly Czech, Slovak, Roumanian and Hungarian. Any talented student in this field can expect virtually any amount of federal aid in scholarships, loans and grants needed, not only for board and tuitions at American colleges and universities, but also trips to, and studies in, the respective European countries. While there is a considerable interest among young people of Polish descent in the language of their ancestors, our Czech and Slovak youth does not yet seem to care too much. Consequently, the government and universities are offering the money available for Czechoslovak studies to American students of other descends, not only Anglo-Saxon, but even Negro!

BIG DAY IN ST. LOUIS

A beautiful new "American-Czech Educationan Center" was opened in St. Louis on May 14. It consists of a large gymnasium, a large dining room, a library, locker rooms and a cocktail lounge... It is owned by Sokol, several CSA lodges, and other Czech organizations. The building is a home of many activities: gym classes, language course (remember we mentioned this in the last issue?) group singing sessions, play rehearsals, dances, dinners, programs, social functions, etc. etc...

The motto on their opening day programs read as follows: "Our fathers built for us, we build for our children". Makes one think, or does it? Nor can we say it came easy to our St. Luis counterparts. Make no such mistake. A project like that required countless hours of work, much sacrifice and many sizable contributions.

Do you remember the name of the plane Lindbergh flew across the Atlantic? "Spirit of St. Louis", was it not? It still exists.

PICTURE PUZZLE GAME

Somewhere in the jumble of trees, bushes, boulders and cascading waters is hidden the magnificent figure of Tarzan of the Apes.

How good are your eyes ?
Can you find him ?

Girls and women take part in this game at their own peril. We disclaim all responsibility for the consequences.

PUZZLE PICTURE GAME

who is he ?

Congratulations to all, who identified the man in our last issue as Joe Simecek, that well known man-about-town, dancer, singer and roving Romeo.

This time a tough one: who is this beautiful boy with rosy cheeks, wavy hair and that "dreamy" look on his face? Members of the band are excluded from competing in this contest.

VÝZVA— OZNÁMENÍ
ŽÁDOST— PROSBA

Zahálí někde a překáží

psací stůl
psací stroj
stolek pod psací stroj
a vůbec kancelářské věci ?

NABÍDNĚTE A VĚNUJTE PRACOVNÍKŮM BULLETINU

Proč zpívat stále ty stejné? Chcete snad říci, že dosáhnul -li člověk té třicítky či co, nemůže se už naučit nic nového ?

Dnes vám přinášíme jednu takovou typickou se Slovácka. Je z Ůlehlovy sbírky, ačkoliv jsme ji upravili tak, jak se dnes zpívá na jižní Moravě. Pro vás hudební puristy, každá z těch dvou či tří frási v taktech je septola.

VOVNĚ **G** **D** **D₇** **G**

Za-spala ne- věsta v Strážnickej doli- ně

G **C** **G** **G**

došla pro ňu má- ti došla pro ňu má- ti

G **D** **B₇** **G**

staň,nevěsto hore staň nevěs-to ho- re.

2. Staň nevěsto hore, dosť si sa vyspala,
poť podôjtiť krávy, keré's nedostala.

3. Ja dyž ste vy chceli kravičku rohatú,
měli ste si vybrat nevěstu bohatú.

DO YOU HEAR SOUNDS BUT DO NOT UNDERSTAND THE WORDS?

Hearing less is progressive !

HAVE YOUR FREE HEARING EXAMINATION NOW

Contact George Pick at the
CUSTOM HEARING SERVICE
106 No. Main St., Sebastopol

Also the latest and best Fidelity Aids from Vienna,
Austria. Most attractive, thinnest hearing glasses
and the smallest all-in-the-ear AID ever built.

watch the birdie!

Many of the photos in the past Bulletins, including the effective covershots on the last and present issues, came out of the cameras of our staff photographer, the one and only A.Vrzal.

"Ada" is one of the real characters in our midst... Scores of stories could be told about his many idiosyncrasies ..... his love of good coffee, billiards, volley-ball, Chinese maidens and cream cheese cakes. But --- we must not forget, that he is also capable of really professional work, when his time comes.. (and he hasn't left his camera at home, and his flashlight goes off on schedule).

In this issue we are publishing some of his shots, from around San Francisco, city he loves and never ceases to photograph.... He is particularly fascinated by the ocean and the shipping --- some of his best shots come from around the waterfront and the beaches.

Thanks for your contributions, Ada; keep the shutter clicking! There are many more nice pictures left in your camera, we hope. People may wag their tongues, but when all has been said, one fact remains: it is what a man leaves behind him that counts... In your case, it will be the photos of the thousands facets on the face of our fair city, as you saw them on your wanderings. Who can say that is a small accomplishment ?

FOR ALL YOUR PRINTING NEEDS !
PHONE 751-2521 OR 359-1549 !!

bulletin

neat, dependable, courteous, fast, polite, chea-
sonable, brave, imaginat-
rful, tidy, and all that

printers

SOKOL NEWS

Many Sokols spent last Memorial week-end at the Nekudas place in Yosemite. For those who haven't seen their summer retreat ..... it's a beautiful spot, on the Merced river, which has everything: mountains, water-falls, meadows, woods- you name it. The Valley is about 15 miles away..... The participants had a good time, and while they did not succeed in catching any trout, they had a good session around the campfire with the L.A. contingent. Thanks to br.and s. Nekuda for their hospitality!

The surprise of the visit was the news that the oldest active member of the L.A. "Old Guard"--br. Lesovsky, decided to get married. After all, why not? He's only 81. He introduced his new wife to us. Once more, our hearty congratulations.

The gym classes have now been suspended, for the duration of the school vacations. They'll re-open again in fall. All the gymnasts will be notified at that time. - What about you? Are you going to give it a try then?

During summer we'll continue to visit the Sokol Hall every Friday- always something to do there: volley-ball, if we can get a team together..... otherwise there is the pool table, chess, etc... not forgetting the liquid refreshments and lots of good company. We hope to see you there!

Our good custodians, Mr. & Mrs. Dobr, have left us last month, much to our regret.. they were doing such a good job.. Let us hope their new position works out fine for the. We wish them luck.

This leaves us without a custodian again. Do you know of any couple who would like the job? Semi-retired pair would be preferred. The job carries a salary, plus a chance to earn more on the side. There is a three room apartment, all utilities paid. Interested parties should phone br. Kohoutek without delay. The number is 453-9587.

As usual, the dance was successful and the national costumes greatly admired. S. Teyrovska made a short speech before the performance, in which she explained the role costumes and dances used to play in the lives of the past generations.

Our dance group performed the Czech "Beseda" recently, at the invitation of the "Eastern Star" ladies organization.... this was the second time this year the group danced for an outside organization. They appeared in Burlingame earlier...

There will be a third appearance of the group--- on July 23rd, at the Scottish Rite Auditorium, at Sutter and Van Ness. They will take part in the "Cultural Festival", organized by the local committee of the "Captive Nations" organization.

We have lost our Deputy Director of Men, br. Paul Zenisek. Uncle Sam called him up..... Paul went to Washington for his basic training; after that ---- who knows? He's in for two years.

A successful Sokol picnic was held on July 17 at the Searsville lake. The weather co-operated for a change this year, to make it an enjoyable day for the many participants.

There is an old Sokol slogan: " Jump over- smash through- but don't crawl !" This, however, does not apply to driving. Several members or friends were involved in car accidents recently... Take care, we can't afford to lose any of you!

The most recent collision involved the chairman of our Entertainment Committee, if only indirectly (his son was driving). The car was a total loss. No wonder the Committee has not been doing too much lately --- the chairman has not been in a mood for entertaining.

...and speaking about casualties, we have to add two more: Joan A. Kurenda and br. Mirek Kemr are going to be we on August 6. Congratulations !... .. The wedding bells are ringing in the distance for yet another couple from our midst: Pat Hassman and George Kucera; --their wedding is slated for early September.... Live happily ever after, both of you couples, and don't forget the urgent need in the gym for more juniors !

The strain of responsibility has been telling at the last Sokol meeting.... During a particularly demanding report, one of the officers collapsed from his chair with a loud crash ..... at least, we hope it was the mental strain ?

A pair of prescription sun glasses and a blanket were found after the picnic.

Phone br. Kucera at OV 1-7678.

contributions to bulletin

- \$15.00 Taneční skupina české Besedy
- \$10.00 W. Horak, taneční skupina československé Besedy
- \$ 5.00 F. Visek, J. J. Babka, S. Meranda, F. J. Frolik, K. Prchal
- \$ 3.00 P. C. Lebloch, E. & G. Schwarz, A. Smunt
- \$ 2.80 S. Malina
- \$ 2.00 A. Zampach, L. Salz, A. Prudek, J. Kučera, R. Vanek, Family
Machac, F. Dibelka, Napoleon
- \$ 1.00 G. Bosak, A. Mara, J. Ticháček

Many thanks to all of you. And what about those of you who have not contributed as yet? --- Come on now, don't let the Bulletin starve..... it is too young to die !

calendar of events

No events planned for the summer.... Don't forget the up-coming picnics: the Pacific District picnic on Labor Day week-end, at Hume Lake, and the CSA picnic in September at Fairfax.

Club nights as usual, in the Hall every Friday. Volley-ball and picnic trips every Sunday..... Membership meeting 2nd Monday of each month.

JOIN SAN FRANCISCO SOKOL !

SOKOL BULLETIN. Publication of the Gymnastic Association SOKOL San Francisco.- Issued quarterly.- Cover photo A. Vrzal.- Design and layout: Leslie Mitchell. - Negatives C. Mikes.- Typing pool: S. Tatro, M. Lorenz. Printed by "Bulletin Press".- Circulation manager P. Turon.- Editorial staff 739 Page St., San Francisco, phone 431-9254. - Sokol Bulletin is mailed free to all members and friends. - All contributions and advertising donations are voluntary.

HENRY.W.HUSAK

... protects the whole family and your savings, too. District agent for the Prudential since 1959. Health and life insurance, retirement, endowments, family, group and business insurance; income.

WA 2-4966

3450 Broderick St. (Marina)

WA 2-4966

PAYLESS CLEANERS

127 CLEMENT mezi 2-3 Ave

SK-1 - 8203

majitele Emile & Frantisek KARES

VYHOVI VAM NEJLEPE

JOSEF POLAK

PLUMBING

REMODELING - REPAIRS

EV 6-0506

HENRY SCHRUMPF

FLOWERS

911 Valencia Street at 20th

San Francisco 10, California

Phone: Mission 7-8277

MOTEL — RESTAURANT LOS LAURELES LODGE

Carmel Valley, California

SOKOL-MEMBERS 10% OFF

10 miles from Carmel

RUDOLF and VERA BAUTZ

659-2266 Via Monterey

For PAIN THAT REALLY HURTS
Get BOL-VEN, the extra strength pain reliever
\$2.90

MORAVIAN LINIMENT 1 pint \$3.00

ZDRA-VI-TAMIN Capsules

5 weeks supply \$3.98

Send cash, money order or check

EUROPEAN DRUGS

Bretislav Jelinek

P.O. BOX 927 LAGUNA BEACH CALIF.

ERIC LENHART

REALTOR

165 O'Farrell Street

DOuglas 2-0816

SAN FRANCISCO, CALIF.

PRAŽSKÁ ŠUNK A UZENINY

PLZEŇSKÝ PRAZDROJ

EDUARD R. SCHANER

2974 SOUTH NORFOLK ST.

San Mateo 345-6616

Take Bayshore
Freeway South

Hillsdale
exit

Norfolk Ave.

Shopping
center

bridge over
freeway

Nonprofit Organization

U. S. POSTAGE

PAID

San Francisco, Calif.
Permit No. 8790

Gymnastic Association "Sokol"

739 Page Street

San Francisco

California 94117

HOMEMADE FRENCH CUISINE

CHEZ ANNA

OPEN 11:45 A.M. — 8:30 P.M.

1204 Broadway, Burlingame

Geo. & Anna Spanek **343-9802**

WINE AND DINE

at the

UNION BISTRO
CZECH RESTAURANT

1530 Union St.

474-9563

* CASLAVA
Owner

KRAMAR
REAL ESTATE CO.

160 E. Blithedale, Mill Valley
388-0633

Upholstering — Interior Decorating
Draperies — Slip Covers

JOSEPH JANECEK

4214 PARK BLVD., OAKLAND 2, CALIF.

Phone 532-4455

GREETINGS!

V. E. MIKULAS PH. G. D. D. S.

Phone: JU 7-7100

2369 OCEAN AVENUE, SUITE 1
SAN FRANCISCO 27, CALIFORNIA

HOURS 10 - 5
EVENINGS

BY APPOINTMENT

GREETINGS

LODGE ZLATA BRANA 252

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

BECOME A MEMBER OF THIS MODERN AND PROGRESSIVE
FRATERNAL BENEFIT SOCIETY

LET US HELP YOU PLAN YOUR INSURANCE NEEDS
HOSPITALIZATION AND ACCIDENT PLAN
FOR PARTICULARS, CONTACT

A. G. KOHOUTEK, Organizer

6 Claus Circle, Fairfax, Calif., 453-9587

SOKOL HALL

739 PAGE STREET, SAN FRANCISCO 17
THE HOME OF ALL FREE CZECHOSLOVAKS
CORDIALLY INVITES YOUR PATRONAGE

HE 1-9245

HE 1-9245

soudruhu kontrole,

zlobte se nebo ne, ale způsob, jakým jste prováděli revizi u naší ČSAD v Ostrově n. O., patří na pranýř. Je přinejmenším podivné, že váš kontrolní odbor vůbec s námi včas neprokonzultoval, zda s termínem revize (XI.—XII. 1965) můžeme souhlasit. Vy sám jste neuznal za vhodné ohlásit a zdůvodnit svou návštěvu předem, jak bývá mezi vychovanými lidmi zvykem. Kdybyste alespoň zavolaal „Soudruhu tyaty, zítra mě čeká v devět, mě nechytejte!“ I při tak šibeniční lhůtě stačili bychom leccos připravit. Uklidit, schovat a tak.

Vy jste však náhle vpadli do našeho ztmeleného kolektivu s jasným záměrem ho zevnitř narušit. Co vám záleží, že zmeškáni zaskočíte poctivé vedoucí pracovníky při svácně, až jim málem zaskočí, až v nich notně brkne! Což jich máme tolik, abychom si mohli dovolit nechat v nich brkat, jak si kdo vzpomene? Považeval jsem tyto

pítval denní záznamy o výkonu vozidla. Vaše padeziravé počínání museli naši pracovníci chápat jako vyloženou urážku. Místo abyste vyzvedli, že jsme omezili papírování na minimum, začal jste klást přímo úskočné otázky:

Proč v záznamech nevyplňujete údaje „odkud-kam“, „počet km“, „počet tun, jednotek“? Proč řidiči vyplňují i ty rubriky, které má podle vyhlášky vyplnit výlučně odesílatel a příjemce? Proč ve sloupci „náloženo celkem“ zapisujete místo skutečné váhy nákladu celkovou nosnost vozidla?

A nejvíc vás pálilo, že u většiny denních záznamů chybějí kopie dodacích listů, na nichž příjemce potvrzuje převzetí nákladu.

Co myslíte, starostlivý soudruhu, že je pro stát užitečnější: hnidopišské vypisování rubriček a zakládání dodacích listů nebo splněný plán tunokilometrů?

škodlivé manýry za dávno překonané, ale vy jste mě brzy vedli z omylu.

Vás nezajímaly skvělé úspěchy, jichž dosáhli naši řidiči, ti to směli kormidelníci korábů silnic. Jenom papíry, papíry a zase papíry. Zvlášť horlivě jste

Vy ovšem budete vítězoslavně mávat devíti denními záznamy, k nimž byly čistou náhodou přiloženy i dodací listy, a na nich dokazovat, že jsme vyčíslený náklad 72 t nadsadili proti skutečnosti o 28,5 t. Je smutné, že pro pár stromků nevidíte les.

Co nezrovnalostí byl byste asi schopen objevit, kdyby se vám poskytla příležitost! Každý údaj by vám byl dobrý; naštěstí jsme se jím obezřetně vyhýbali. Nestřípme, aby někdo zneužíval hesla „Důvěřuj, ale prověřuj!“

Nedostí na tom, že jste rozrušil spořádaný chod naší administrativy. Snižil jste se i k silničním kontrolám, jež poníží všechny svědomité řidiče a okrádají je o čas. Jaké hrdinství zastavit nic netušící posádku vozu KV 21-25 a požádat ji o převážení nákladu! Když byl o 4,2 t ležší proti údajům v denním záznamu, to jste si asi liboval, co? A když tatáž posádka při zpáteční cestě z Plzně do Ostrova neměla váhu nákladu v listinách uvedenu vůbec, to jste musel přímo plesat! Podobně jste šikanoval řidiče vozů KV 13-38 a KV 13-04 (toho dokonce dvakrát během tří nedělí), a pokračujte úspěšně.

Ptáme se co nejdůrazněji: na či popud se uskutečnila celá tato akce, kterou poctujeme jako vrcholný projev nedůvěry k našemu soudruhu? Nejsou snad v jejím pozadí rozvraceči, kteří razrušují nedoložené fámy, že jen při cestách Horní Žďár-Plzeň jsme během roku 1965 připsali přes 50 000 tunokilometrů??? Buďte klidný, my o nich víme, a buďte ujistěn, že už si u nás moc nezažijete!!!

Vás

Zkušeny z Ostrova

POZNÁMKA REDAKCE:

Lituje, že nemůžeme odpovídat p. ZKUŠENEMU na všechny jeho sugestivní otázky. Ale rádi mu poskytneme jednu zaručenou informaci, o níž možná ani nestál:

Na příkaz podnikového ředitele ČSAD byly vedoucím závodu v Ostrově n. O. sníženy prémie o 50 %, vedoucím přepravy J. B. a vedoucím dispečerovi V. V. o 100 % a zároveň oběma zkrácen plat po dobu tří měsíců o 10 %.

Poučení: když se káci les, mohou létat třísky. Ale když se plní plán, ať neletají husnůmra!!

"TY KOMÍNÝ HICH PUTĚNIVAL BLIS A VOHE"
"I NEED THOSE CHINKEYS CLINGING TOGETHER"